

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra PAA KONGENS FØDSELS-DAG 1772 (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Udvalgte digte", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 39.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald02dkval-shoot-idm140323884524544/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Velkommen! – thi du gavst mig, Mig igjen.
Som Skaberer kun henter Fryd af sig,
Og uden andres Hielp er lykkelig;
Saa skal jeg ære Ham – og føle Mig
Og glemme Roes – og Guld – og Brøl – og Skrig!

Paa Kongens Fødsels-Dag

1772

VELKOMNE Dag! – og stor blant Nordens Dage!
Og dobbelt stor, og altid meer velkommen
Jo tiere du kommer glad tilbage! –
O Dag, som stolt fortæller dine Brødre,
At det er dig, som skøn med himlisk Prægt,
Og rig, og mægtig nok ved Godheds Magt
Kom at fornye Velsignelsernes Pagt
Med Norden – og at du har givet
Den Lyst og Haab – dens Store CHRISTIAN Livet! –
Stor er din Roes, o Dag! – og høi og hellig,
Og mægtig er din Vellyst over Cimbrer,
Og drukne gjør du dem til Sang og Spaadom!

Til Alfaders Throne trænge
Sikkre Suk fra Danskes Bryst:
CHRISTIAN leve! – leve længe! –
Himlen, os, og Sig til Lyst!

Og har ei Straaler af din Prægt og Glæde,
Har Gienskin af din Roes ei naet mit Bryst? –
Opfyldt det? – og opvarmet det til Sang? –
Og Ønsker? – mærk, du elskte Chor, og følg
Din Sangerindes Bøn! – og JULIANE –
Og FRIDRIK! – styrk den! – og hør den, Himmell!

Stor skal Nordens CHRISTIAN være,
Stor i Viisdom, Magt og Ære,
Stor i Undersaatters Bryst!
Haand i Haand i Thronens Skygge,
Tro, lyksalige og trygge
Skal Hans Børn udbrede Lyst!

Taarer ved Herr Frederik von Arnsbachs Grav

(1772)

HER traf han mig – Her i mit fulde Hierte
Fandt jeg den dødelige Pii! –
Kun skrækkelig for Børn! – kun følt af Daarer! –
Seer mig Forsagte! – Seer, om spildte Taarer
Vansere mig! – jeg fandt den uden Smerte,
Og maaler Saaret med et roligt Smil! –

See, var det ei til Saar, at evig Orden
Bestemte Dødeliges Bryst? –
Den kloge læger dem – men kun den svage
Opirrer dem til Smerte ved sin Klage.
Afvende – svække Taarer Almagts Torden? –
Tilbagekalde Suk forsvundet Lyst? –

Selv denne Kulde – dette Iis, som sniger
Her op til Hiertet med mit Blod –
Det hænder mig – at Solen rødmer – graaner –
At Jorden vakler – flyer – at Livet daaner –
Det smerter ei – og dette Suk, som siger
Dybt af mit Bryst, er Vidne til mit Mod.

Død ... ARNSBACH død! ... Dag, som saa tavs frembryder,
Du har ei fundet Ham igjen! –
Tom er du Dag! – o Du, som var min Glæde
Hvor er du? – ak! – men tie du Drift at græde! –